

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 K 005345 14 K
Zenica, 31.03.2016. godine

Presuda pravosnažna 16.11.2016. godine.
Presudom Vrhovnog suda FBiH broj: 04 0 K 005345
16 Kž od 16.11.2016. godine odbijena kao
neosnovana žalba Kantonalnog tužilaštva iz Zenice i
potvrđena prvostepena presuda.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Maličbegović Enesa, kao predsjednika vijeća, te sudija Kubat Jasminke i Baškarad Ranke, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Telalović Jele, u krivičnom predmetu protiv optuženih Rakić Ranka, Rakić Željka i Stanković Marka, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, povodom optužnice Kantonalnog tužilaštva/tužiteljstva ZE-DO kantona broj: T04 0 KTRZ 0009106 12 od 26.12.2014. godine, potvrđene od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda pod brojem 04 0 K 005345 14 Kps, dana 07.03.2014. godine, nakon održanog usmenog, javnog i glavnog pretresa, u prisustvu kantonalnog tužitelja Zahirović Dževada i branioca optuženih, Petrušić Ante, Petrić Srđana i Marjanović-Suljić Vukice, advokata iz Zenice, a u odsutnosti optuženih, dana 31.03.2016. godine, donio je i javno objavio, sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi:

1. **RAKIĆ RANKO**, sin ... i majke ... rođene ..., rođen godine u mjestu ... općina ..., nastanjen u ..., Ul. ..., po narodnosti ..., državljanin ... i ..., JMBG: ..., pismen, sa završenom Višom pravnom školom, po zanimanju matičar, penzioner, oženjen, otac troje djece, osuđivan presudama: ...;
2. **RAKIĆ ŽELJKO, zv. ...“**, sin ... i majke ..., rođene ..., rođen godine u ..., nastanjen u ..., Ul. ..., po narodnosti ..., državljanin ... i ..., JMBG: ..., pismen, sa završenom srednjom veterinarskom školom, po zanimanju veterinar i trgovac, oženjen, otac četvero djece, neosuđivan,
3. **STANKOVIĆ MARKO**, sin ... i majke ..., rođene ..., rođen godine u mjestu ..., općina ..., nastanjen u ..., Ul. ..., po narodnosti ..., državljanin ... i ..., JMBG: ..., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju vozač, oženjen, otac dvoje djece, neosuđivan,

Na osnovu člana 299. tačka c. ZKP FBiH,

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su zajedno:

Krajem avgusta ili početkom septembra 1992. godine u vrijeme oružanog sukoba između Armije R/BiH i Vojske R/Srpske, u mjestu Kućice, općina Zavidovići, kao pripadnici vojske R/Srpske, u uniformama, naoružani i to Rakić Ranko automatom tzv. „ruski dobošar“ i pištoljem, a Rakić Željko poluautomatskom puškom, kršeći pravila Međunarodnog prava iz člana 3. stav 1. tačka 1 a) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine u vezi sa članom 4. stav 2. tačka a) Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije, tako što su došli pred kuću vlasništvo H Ra i njegove supruge H Ze, da bi se Rakić Ranko obratio H Ru govoreći: „Jebem ti balijsku majku“, zatim ga je udario jedanput drškom pištolja u predjelu glave od kojeg udarca je R pao na zemlju, nakon čega se Za obratila Ranku moleći ga da pusti njenog muža Ra, pa kada se Ranko okrenuo prema Zi, Stanković Marko je rekao Ru da bježi u kukuruze, što je R i učinio, da bi se tada sva trojica uputili prema Zi, njenoj gluhonijemom kćerki Ni i dvogodišnjem unuku, te ih povelili prema parceli zvanoj „Oborak“, udaljenoj oko 300 metara od kuće, a prije odvođenja su zapalili njihovu kuću, da bi se nakon par minuta po njihovom odvođenju čuo jedan pucanj iz vatrenog oružja, nakon čega optuženi trčeći odlaze uz brdo prema njivi zvanoj „Radino selišće“, da bi potom na licu mjesta odakle se čuo pucanj, od strane H Ra i H R1 bilo pronađeno beživotno tijelo H Ze sa vidljivom ranom od metka u predjelu desne strane leđa,

Čime bi počinili krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ.

Na osnovu člana 212. stav 4. ZKP FBiH oštećeni se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuju na parnični postupak.

Na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo/tužiteljstvo ZE-DO Kantona je optužnicom broj T04 0 KTRZ 0009106 12 od 26.02.2014. godine optužilo Rakić Ranka, Rakić Željka i Stanković Marka zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ-a, a kako je to bliže navedeno u tom tužilačkom aktu.

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda pod brojem: 04 0 K 005345 14 Kps, dana 07.03.2014. godine.

Rješenjem Suda BiH, broj S1 1 K 009272 12 Kv od 26.03.2012. godine određen je Kantonalni sud u Zenici za sprovođenje glavnog pretresa protiv optuženih.

Na glavnom pretresu, kao dokazi optužbe saslušani su svjedoci H R1, K D i S A,a kao vještaci optužbe saslušani su dr. Silajdžić-Brkić Sabiha, vještak sudske medicine i Marjanović Damir, vještak za DNK analizu.

Kao materijalni dokazi optužbe, prihvaćeni su slijedeći dokazi:

Zapisnici o prepoznavanju osoba od godine sa foto-dokumentacijom broj ... od ... godine o prepoznavanju lica po fotografijama; akt opštine Modriča, administrativne službe, Odjeljenje za opštu upravu broj ... od ... godine sa ovjerenim jediničnim kartonom na ime Rakić Ranka broj ... od godine, Stanković Marka broj ... od ... godine i duplikat jediničnog kartona na ime Rakić Željka broj ... od godine; ovjerena fotokopija vojne knjižice na ime Rakić Ranko; ovjerena fotokopija vojne knjižice na ime Stanković Marko; zapisnik o pregledu lica mjesta događaja od godine sa foto-dokumentacijom broj ... od godine, i crtežom lica mjesta broj ... od godine; zapisnik o ekshumaciji od godine sa foto-dokumentacijom broj ... od ... godine i crtežom lica mjesta broj ... od ... godine; zapisnik o sudsko-medicinskoj obradi, ekspertizi NN tijela od ... godine sa foto-dokumentacijom broj ... od godine; sudsko-medicinsko vještačenje tjelesnih povreda skeletnih ostataka urađenih po vještaku Silajdžić-Brkić dr Sabihi, specijalisti sudske medicine od godine; zapisnik o uzimanju rezervnih (dopunskih) uzoraka kostiju sa posmrtnih ostataka za DNK analizu od godine sa tabelarnim obrascem i fotodokumentacijom broj: ... od godine; nalaz DNK ekspertize broj ... od godine urađen od strane Instituta za genetičko inženjerstvo i biotehnologiju Univerziteta u Sarajevu; zapisnik o utvrđivanju identiteta, identifikacijski broj: Kućice broj ... od godine sačinjen od strane vještaka za sudsku medicinu Brkić-Silajdžić dr Sabihe; zapisnik o identifikaciji od ... godine sa fotodokumentacijom broj: ... od godine; izvod iz matične knjige umrlih broj ... od godine izdat na ime H Za; izvodi iz kaznene evidencije za optužene; dopis Tužilaštva BiH broj: T20 KT-RZ 0002633 12 od 04.04.2014. godine, naredba Kantonalnog suda u Zenici broj: 04 0 K 005345 13 Kpp od 13.03.2013. godine, topografska karta koja je korištena prilikom saslušanja svjedoka S Aa, crtež-skica koju je nacrtao svjedok H R1 od godine i odluka o proglašenju ratnog stanja „Službeni list RBBiH broj 7/92 i troškovnik tužilaštva od 25.02.2014. godine.

Pored toga, tužilaštvo je u sudski spis uložilo iskaze svjedoka H R. od godine, K Da od godine, C. M. od godine, K B. od godine, R. D. od godine, te iskaz optuženih Rakić Ranka i Stanković Marka od godine.

Kao dokazi odbrane saslušani su svjedoci C.M., C.G., K B., na osnovu člana 288. stav 2. ZKP FBiH pročitana je iskaz svjedoka R. D. od 11.06.2013. godine. Pored toga, saslušani su svjedoci O. V., I. S. i P. Z.. Odbrana je direktno ispitala svjedoka H R..

U toku glavnog pretresa optuženi su saslušani kao svjedoci.

Kao materijalni dokazi odbrane, prihvaćeni su slijedeći dokazi: rješenje o početku rada Mjesnog ureda Gostović, broj: ... od ... godine, pasoš na ime O. V.a, boravišna dozvola za O. V.a od godine, medicinska dokumentacija za I.I.u, dopis Bolnice „Sveti Luka“ Doboj od godine, potvrda bolnice Modriča od ... godine za I.I.u, rješenje JU Centar za socijalni rad Modriča broj” ... od godine, izvod iz matične knjige umrlih za P.G.a od godine, izvod iz matična knjige umrlih za Rakić Draginju od godine, izvod iz matične knjige rođenih za R.M. od godine, zahtjev za predaju matičnih knjiga sa pratećom dokumentacijom Općine Zavidovići, broj: ... od godine.

Odbrana je u sudski spis uložila notarsku izjavu R.D.e od godine, notarsku izjavu K Božice od godine, notarsku izjavu C.. Ge od godine, izjavu C.. Ge od godine, ovjerenu u Opštini Bijeljina godine, izjavu R.D.a ovjerenu u Opštini Šamac godine, izjavu K Božice ovjerenu u Opštini Modriča dana godine i izjavu K Da ovjerenu u Općini Žepče godine.

Prihvaćeni su i dokazi odbrane, a koji se odnose na boravak optuženog Rakić Željka u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koji dokazi su putem zamolnice ovog suda od godine dostavljeni Ministarstvu pravde BiH radi provjere istih kod nadležnih organa u SR Njemačkoj.

Sud je, a povodom zamolnice dobio odgovor Ministarstva spoljnih poslova Savezne Republike Njemačke, broj: ... od godine sa dokumentacijom koja se odnosi na boravak optuženog Rakić Ranka u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koju dokumentaciju je neposredno preveo na glavnom pretresu dana godine, tumač za njemački jezik D.S..

Pored toga, na prijedlog braniteljice trećeoptuženog Marjanović-Suljić Vukice pribavljen je izvještaj JU Centar za socijalni rad Zenica, broj: ... od godine, a vezano za kategorizaciju i pohađanje specijalne škole svjedoka H R.

Tužilaštvo je tokom glavnog pretresa saslušalo tri svjedoka i dva vještaka, te je u sudski spis uložilo materijalne dokaze koji su navedeni u ovoj presudi.

Svjedok H R1 je u svom iskazu opisao prilike u kojima je živio u mjestu Kućice općina Zavidovići u toku 1992. godine. Živio je sa ocem R, majkom z, gluhoonijemom sestrom N, te njenim dvogodišnjim sinom. Ovaj svjedok je izjavio da je samo njegova porodica ostala u muslimanskom selu Kućice, jer su ostali mještani protjerani od strane Vojske Republike Srpske kada je počeo rat. Krajem avgusta ili početkom septembra 1992. godine, svjedok je vadio krompir kod S. kuće, dok su ostali članovi njegove porodice ostali kod kuće.

U jednom trenutku čuo je kako njegova mati glasno viče: „Pustite ga, nije on vama ništa uradio!“ Svjedok je tada otrčao prema kući i sakrio se u kukuruze, da bi vidio šta se dešava.

Svjedok je izjavio da je u tom trenutku vidio Rakić Ranka, koji je kod sebe imao pušku zv. „Ruski doboš“ i pištolj, te da je bio u vojnoj uniformi maslinasto-zelene boje. Pored toga, vidio je i Rakić Željka. Željko je takođe bio u maskirnoj uniformi i bio je naoružan puškom „Papovkom“. Pored toga, svjedok je izjavio da je sa Rankom i Željkom, bio i Stanković Marko, ali se ne sjeća u čemu je bio Stanković Marko. Svi su zajedno bili iznad kuće, gdje su mu zarobili oca. Čuo je kako Ranko njegovom ocu Ru psuje i govori: „Jebem ti balijsku majku“, te je vidio da ga je jedanput udario u glavu drškom pištolja. Njegov otac je pao na zemlju, dok je njegova majka molila Ranka da mu puste oca, pošto on ništa nije uradio. Ranko se prema izjavi svjedoka okrenuo prema majci, te je galamio i psovao. U tom trenutku Stanković Marko je rekao R1 ocu Ru da bježi u kukuruz, a što je ovaj i učinio. U kukuruzu se našao sa R1m. Dalje, svjedok je izjavio da su optuženi nakon toga odveli njegovu majku, sestru i njeno dijete ispod kuće, za koju je kazao da je u tom trenutku gorila. Svjedok je izjavio da on smatra da su optuženi zapalili kuću, ali da nije vidio tačno ko. Optuženi odvođe, prema iskazu svjedoka, njegovu majku, sestru i njeno dijete niz njivu prema „Oborku“ koji je udaljen oko 300 m od kuće i gdje se nalazi potok zv. „Oložnjak“. On i otac su sišli do kuće i počeli gasiti zapaljenu kuću, a nakon par minuta po odvođenju majke i sestre i njenog djeteta, čuo se jedan pucanj iz vatrenog oružja, da bi potom svjedok vidio optužene kako bježe prema brdu,

odnosno prema njivi zv. „Radino selišće“. Svjedok dalje navodi da je pošao prema mjestu odakle je čuo pucanj, ali da ga je sreo K D i rekao mu da ne ide dole, da njega i oca takođe mogu ubiti. H R1 je izjavio da nisu odmah otišli do potoka, nego kasnije, a kada nije bilo nikoga, te je na kritičnom mjestu vidio svoju majku Zu kako leži na stomaku. Vidio je krv. Vidio je da je upucana odzادا na desnoj strani, jer je otac zavrtao njenu garderobu. Sestra nije bila kod mrtve majke. Ona je uzela dijete i pobjegla. Tek je oko deset sati navečer došla kod Č R1 sa djetetom, gdje je prespavala. Svjedok je izjavio da je događaj sa ocem čučeci posmatrao iz kukuruza, na udaljenosti od 50-60 m. Isto tako je naveo da je mogao vidjeti događaj sa ocem, bez obzira što je bio na toj udaljenosti i što je kukuruz bio visok. Dalje, svjedok je izjavio da kritičnog dana nije bilo pucnjave između jedinica Armije BiH i Vojske R Srpske. Takođe je naveo da Rakić Ranka poznaje od prije rata i zna ga kao matičara. Poznaje i Stanković Marka koji je živio u istom selu, te zna da je Marko dolazio kod njih da im ore zemlju traktorom. Rakić Željka nije poznao prije događaja, ali mu je otac R rekao da se zove Željko, odnosno da ga zovu Željko, te da je on sin matičara Rakić Ranka.

Svjedok K D je prilikom saslušanja na glavnom pretresu izjavio da je zajedno sa H Rom sahranio njegovu ženu Zu na muslimanskom groblju u selu Kućice, ali da ne zna okolnosti pod kojima je ubijena. Pored toga, ovaj svjedok je saslušan kao svjedok i od strane Državne agencije za istragu i zaštitu Regionalni ured Sarajevo, Tim za istrage ratnih zločina dana godine, pa je postupajući tužilac , a zbog različitog iskazivanja ovog svjedoka, u pogledu saznanja o smrti oštećene, predočavao ovaj iskaz svjedoku, a prvenstveno zbog toga što je u tom iskazu svjedok izjavio da je od srpske vojske čuo da je Rakić Ranko ubio H Zu, s tim da to nije lično vidio, a nakon čega svjedok nije dao potvrđan odgovor u odnosu na izjavu od godine. Svjedok nije osporio davanje izjave, a ni potpisivanje, ali je u pogledu prednjih navoda izjavio da oni nisu tačni, da ne zna kako je to upisano, te da on ništa ne zna oko smrti oštećene H Ze.

Svjedok S A je u svom iskazu izjavio da je bio prije rata profesionalno vojno lice u JNA, odnosno do aprila 1992. godine, kada je došao u općinu Zavidovići, gdje je formirao odred Gornji Gostović. Bio je na dužnosti zamjenika komadanta odreda, a po formiranju 318. brdske brigade 1992. godine imenovan je za komadanta bataljona te brigade i u avgustu/septembru 1992. godine nalazio se na navedenom komandnom mjestu. Svjedok je izjavio da je upoznat sa položajima Vojske R Srpske i Armije BiH. Svjedok je na glavnom pretresu objašnjavao položaje, kako jedne, tako i drug vojske, položaje je pokazivao na topografskoj karti, a s obzirom da je upoznat o mjestu gdje je pronađeno tijelo oštećene, naveo je da isključuje bilo kakvu mogućnost da je oštećena ubijena u unakrsnoj vatri ili od zalutalog metka.

Vještak prof. dr. Marjanović Damir je u svom iskazu na glavnom pretresu dana 02.04.2015. godine potvrdio da je na osnovu DNK analize utvrđeno da skeletni ostaci tijela pod oznakom NN 1/1 koje je ekshumirano na lokalitetu mjesnog mezarija u mjestu Kućice općina Zavidovići, potiču od biološke majke H R, odnosno da su u biološkom srodstvu najvjerojatnije nivoa majka-dijete, sa vjerovatnoćom u iznosu od preko 99,9999%.

Sudsko-medicinsko vještačenje izvršila je dr. Silajdžić-Brkić Sabiha. Vještak Silajdžić-Brkić dr. Sabiha je na glavnom pretresu, dana 14.01.2015. godine izjavila da je prilikom vještačenja, odnosno pregleda skeletnih ostataka H Ze utvrdila da na skeletnim ostacima postoje prelomi rebara desno petog i šestog rebra, u dijelu zglobnih glavica za grudne kralješke, te je utvrdila višestruki prelom tijela i nastavaka prvih pet gornjih kralježaka, te je na osnovu izvršenog pregleda preloma koji su nađeni u dijelu rebara i grudnih kralježaka, konstatovala da je smrt nasilna i da je nastupila

usljed višestrukih preloma grudnih kralježaka i rebara. Višestrukost preloma ukazuje na djelovanje projektila ručnog vatrenog oružja ili eksplozivnog sredstva. Pored toga, u nalazu ovog vještaka je konstatovano da je na tijelu nađena suknja, bluza kratkih rukava i dimije od šarene tkanine, različitih vrsta šara, crvena, crna i bijela boja, a na stražnjoj desnoj polovini bluze pronađen je okrugao rupast defekt promjera oko 0,8 x 0,5 cm. O izvršenoj sudsko-medicinskoj obradi sačinjen je zapisnik, a postoji i fotodokumentacija.

Kantonalno tužilaštvo u sudski spis uložilo je i zapisnik o prepoznavanju na osnovu fotografija optuženih od strane H R. Postoje tri zapisnika o prepoznavanju sa fotodokumentacijom.

Iz akta Općine Modriča od godine vidi se da je administrativna služba Općine Modriča izvršila dostavljanje tužilaštvu jediničnih kartona za Rakić Ranka i Rakić Željka, dok za optuženog Stanković Marka ne postoji jedinični karton.

Iz jediničnih kartona za navedene optužene vidi se da su oni bili pripadnici Vojske R Srpske u kritično vrijeme.

Potvrdu o pripadnosti vojnoj jedinici za Rakić Ranka i u vojnoj knjižici za ovog optuženog.

Pripadnost vojnoj jedinici za Stanković Marka dokazuje se vojnom knjižicom za ovu osobu.

Zapisnik o pregledu lica mjesta događaja sačinjen je dana godine. Iz istog se vidi mjesta gdje je H R1 pronašao leš svoje majke, a zapisnik se i lokacija temelji na osnovu izjave i pokazivanja lica mjesta od strane svjedoka H R.

Lokalitet gdje je R1 pronašao leš svoje majke se zove „Oborci“, a iznad se nalazi njiva „Selište“, a što je razdvojeno šumom.

O naknadnom pregledu pronalaska tijela H Ze, a po kazivanju svjedoka H R, MUP ZE-DO kantona je sačinio fotodokumentaciju koja na 13 fotografija prikazuje navedeni lokalitet. Pored toga, o izlasku na lice mjesta sačinjen je crtež lica mjesta dana godine.

O ekshumaciji posmrtnih ostataka H Ze sačinjen je zapisnik dana.... godine. Iz istog se vidi da je ekshumacija izvršena u selu Kućice općina Zavidovići na lokalnom mjesnom mezariju. O ekshumaciji je sačinjena fotodokumentacija od strane MUP ZE-DO kantona dana godine, kao i crtež lica mjesta.

O sudsko-medicinskoj obradi-ekspertizi NN tijela policija je sačinila zapisnik dana ... godine, te su tom prilikom uzeti uzorci za DNA analizu, a sa skeletnih ostataka iskopanih sa mjesnog mezarija u mjestu Kućice, općina Zavidovići.

O sudsko-medicinskoj ekspertizi posmrtnih ostataka sačinjena je fotodokumentacija godine.

Sudsko-medicinsko vještačenje je izvršeno od strane Brkić-Silajdžić dr. Sabihe, dana godine.

Sudsko-medicinsko vještačenje u potpunosti se podudara sa nalazom i mišljenjem vještaka dr. Brkić-Silajdžić SABIHE.

O uzimanju rezervnih (dopunskih) uzoraka kostiju sa posmrtnih ostataka za DNK analizu, sačinjen je zapisnik dana godine, kao i fotodokumentacija od godine.

DNK analizu radio je Institut za genetičko inženjerstvo i biotehnologiju Univerziteta u Sarajevu, a koji nalaz je, kao predstavnik tima, na glavnom pretresu objasnio prof. dr. Marjanović Damir. Iskazivanje vještaka prof. dr. Marjanović Damira u potpunosti se podudara sa DNK vještačenjem.

O identifikaciji tijela H Ze sačinjen je zapisnik dana godine, kao i fotodokumentacija dana godine.

Identifikaciju je izvršio H R1.

Zapisnik o utvrđivanju identiteta od godine potvrđuje identitet H R, odnosno da isti kao član porodice može pristupiti identifikaciji posmrtnih ostataka svoje majke.

Iz izvoda iz matične knjige umrlih Općine Zavidovići od godine vidi se da je kao datum smrti za H Zu upisan septembar 1992. godine. Mjesto smrti se nalazi u selu Kućice. Pored toga, vidi se da je H Za rođena godine, da joj se suprug zove R, a da je mjesto sahrane navedeno selo Kućice općina Zavidovići.

Odbrana je na glavnom pretresu saslušala šest svjedoka, dok se iskaz R.D.a od godine na glavnom pretresu pročitao, a na osnovu člana 288. stav 2. ZKP FBiH.

Svjedok C.. M1 je prije rata pa sve do kraja 1992. godine živio u mjestu Kućice, u zaseoku zv. Bijeda. Poznao je porodicu H jer su živjeli blizu. Ovaj svjedok je rekao da je porodica H bila lošeg imovnog stanja, R je bio socijalni slučaj, a kćerka im je bila gluhonijema. Poznaje i R. sina R. Porodica H je živjela od svog rada. C.. M1 je izjavio da je bio pripadnik Gostovičkog bataljona, te je objašnjavao gdje je sa batoljonom držao linije, odnosno gdje su bile raspoređene jedinice Vojske R Srspe, odnosno Armije BiH. U svom iskazu naveo je da su oko 400 m linije bile raspoređene u odnosu na Rovu kuću. Borbena dejstva su se svakodnevno dešavala, odnosno svakodnevno je vršeno ispaljivanje metaka, da li od strane Vojske R Srspe ili na drugoj strani od strane Armije BiH. Isto tako naveo je da se moglo djelovati s borbenih položaja na teren ispred kuće porodice Ha ili na samu kuću, pa i na potok i mjesto gdje je pronađeno tijelo oštećene. Što se tiče saznanja ovog svjedoka, a u odnosu na stradanje H Ze, svjedok C.. M1 je izjavio da je kritičnog dana kod svoje kuće čuo kako neko zove u pomoć, nakon čega se uputio prema R. kući, gdje je zatekao istog kako plače. R je plakao i govorio "Žena, žena". Svjedok je izjavio da nije mogao shvatiti šta se dešava, pa je Ru rekao da ide prema S. kući, jer se još uvijek pucalo, a u povratku je sreo i R, kojem je rekao da su mu otac i sestra otišli prema S. kući. To je sve što ovaj svjedok zna o stradanju oštećene. Pored toga, svjedok je izjavio da Rova kuća nije bila zapaljena. Nije bila zapaljena ni kada je C.. M1 napustio Kućice krajem 1992. godine.

Svjedokinja C.. Ga je u svom iskazu izjavila da je do kraja 1992. godine živjela u Kućicama. Poznavala je porodicu H Ra. Zna da je H R imao suprugu, gluhonijemu kćerku koja je imala vanbračno dijete, te sina R. Porodica H Ra je od svjedokinje živjela udaljena od oko 1 km. Izjavila je da je porodica H bila siromašna, te da su živjeli kao socijalni slučajevi, pa su se svi iz sela prema njima sažaljevali i uvijek su ih zvali na kafu. Što se tiče pogibije oštećene, izjavila je taj dan bila na 12 km i od Č Je je čula da je poginula R. žena. Čula je da je poginula u razmjeni vatre, jer se stalno pucalo, a i taj dan se pucalo između Armije BiH i Vojske R Srspe. Nakon nekoliko dana vidjela je i Ra, koji je svratio kod svjedokinje da popije kafu. Plakao je i govorio da mu je poginula žena, ali nije rekao kako je poginula. Svjedokinja je govorila da se konstantno pucalo, da joj je jedan metak probio roletnu i ostao među prozorima i svi su izbjegavali kretanje preko dana. Dalje, svjedokinja je govorila i navodila imena ostalih ljudi koji su poginuli u razmjeni vatre na području Kućica, a kako je prema njenim tvrdnjama poginula i H Za. Izjavila je da R kuća nije izgorila, niti je zapaljena na dan kada je ubijena Za, a što se tiče kukuruza, te sijanja istog na mjestu gdje je poginula oštećena, svjedokinja je rekla da zbog ratnih dejstava u toku 1992. godine nije sijala kukuruz. Optužene poznaje. Poznaje Rakić Ranka jer je bio matičar u selu, dok je njegov sin Željko u 1992. godini pobjegao u Njemačku.

Svjedokinja K B je takođe u kritično vrijeme živjela u selu Kućice. I ova svjedokinja je dobro poznavala porodicu H Ra. Svjedokinja K B radila je u vojnoj kuhinji. Sutradan nakon pogibije oštećene, njen suprug R je došao u vojničku kuhinju gdje se hranio, te je B rekao da mu je poginula žena. Nije govorio na koji način je poginula, a B je zaključila da je poginula u razmjeni vatre, jer

se stalno pucalo. Navela je da je taj dan poginulo još nekoliko civila. Pucalo se sa svih strana. Nije se moglo slobodno kretati. Nije se mogla obrađivati zemlja, niti bilo šta sijati.

Svjedoci O. V., Ilić Stojan i Petković Zlatko su u svojim iskazima naveli da je u kritično vrijeme optuženi Rakić Željko bio u Njemačkoj, te da nije u to vrijeme napuštao tu zemlju.

Prednji svjedoci su bili zajedno sa optuženim Rakić Željkom na radu u Njemačkoj i prema njima optuženi Rakić Željko nije mogao izvršiti krivično djelo za koje se tereti.

Svjedok R.D. je u iskazu od ... godine, a koji je pročitao na glavnom pretresu, jer je svjedok umro, izjavio da je poznao porodicu H. U kritično vrijeme živio je u selu Kućice. Isti dan od R. je saznao da mu je žena ubijena i da je istu dovezao iz potoka Ološnjak. Govorio mu je da je ista pogođena od snajperiste. Zamolio je Dimitrija da mu pomogne oko sahrane, a što je ovaj i učinio.

Obrana je na glavnom pretresu direktno ispitala H R na okolnosti poznavanja Sekulinog oca, I.I. H R1 je izjavio da je nakon što je čuo galamu od strane svoje majke, ispred kuće Ilić Sekule, da je tu vidio i njegovog oca Iliju, koji je bio bolestan i star i slabo se kretao.

Obrana je u sudski spis uložila pasoš O. V.a, a koji je svjedočio o tome da je drugooptuženi u kritično vrijeme boravio u Njemačkoj, a iz kojeg se vidi da je ovaj svjedok u 1992. godini boravio u SR Njemačkoj. Prednji zaključak može se izvesti i na osnovu boravišne dozvole za O. V.a.

Iz rješenja Ratnog štaba srspeke opštine Zavidovići broj ... od godine vidi se da se istim formira mjesni ured u Gostoviću, a da se za matičara određuje Rakić Ranko.

Iz potvrde bolnice za horničku psihijatriju Modriča od godine vidi se da je I.I.a bio na liječenju u navedenoj ustanovi od godine, a koji je i umro u ovoj bolnici, dana godine. Iz historije bolesti za I.I.u, bolnice u Doboju, od godine, a koji dokument je dostavljen od strane bolnice „Sveti Luka“ Doboju, uz dopis od godine, braniocu Petrušić Anti vidi se da je I.I.a primljen u bolnicu godine.

Iz rješenja Centra za socijalni rad Modriča od godine vidi se da je Stanković Marko postavljen za staraoca određenim licima, a koja su poslovno nesposobna.

Obrana je u sudski spis uložila i izjave svjedoka koje su ovjerene kod notara ili opštinskog organa, a kako je to naprijed navedeno u ovoj presudi. Međutim, te izjave se nisu koristile kao dokaz, jer nisu u skladu sa odredbama Zakona o krivičnom postupku FBiH.

Optuženi su u svojim izjavama negirali izvršenje krivičnog djela, navodeći da nisu imali nijedan razlog da ubiju oštećenu H Zu, te da im je nejasno zbog čega je H R1 rekao da su oni počiniooci djela. Optuženi Rakić Željko je rekao da on djelo nikako nije mogao počinioiti, jer je u kritičnom periodu bio u Njemačkoj, a što su potvrdili saslušani svjedoci.

Optuženi ne znaju razlog zbog čega je H R1 rekao da su oni počiniooci, ali misle da je to zbog toga što mu nisu htjeli prodati zemlju nakon rata.

Iz dopisa JU Centar za socijalni rad Zenica od godine vidi se da je H R1 pohađao specijalnu školu, a obzirom da je svrstao u grupu djece sa lakom mentalnom retardacijom. Dalje iz opisa se vidi da je komisija priložila obrazovanje H R pod specijalnim uslovima i po programu za lako mentalno retardiranu djecu i psihoterapeutske tretman.

Ovaj sud je zamolnicom zatražio provjeru boravka optuženog Rakić Željka u SR Njemačkoj u kritičnom periodu. Notu Ministarstva vanjskih poslova SR Njemačke, broj: ... od godine na glavnom pretresu preveo je tumač D.S.. Iz note se vidi da je nadležna policija u SR Njemačkoj izvršila provjeru boravka Rakić Željka u SR Njemačkoj u periodu avgust-septembar godine, ali da nije moguće dokazati boravak Rakić Željka u SR Njemačkoj.

Nakon analize naprijed navedene dokazne građe, ovaj sud je zaključio da sprovedeni dokazi izvan razumne sumnje ne mogu potvrditi izvršenje krivičnog djela od strane optuženih, radi čega ih je sud i oslobodio od optužbe, a na osnovu člana 299. tačka c. ZKP FBiH.

Optuženi se tereti da su krajem avgusta ili početkom septembra 1992. godine u vrijeme oružanih sukoba između Armije BiH i Vojske R Srpske u mjestu Kućice, općina Zavidovići, kao pripadnici Vojske R. Srpske postupali suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava, da su kršeći pravila člana 3. stav 1. tačka a. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, te člana 4. stav 2. tačka a. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije ubili H Zu i time počinili krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZSFRJ-a.

Odredbom člana 3. stav 1. tačka a. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica u vrijeme rata od 12.08.1949. godine zabranjuje se svako nasilje protiv života i tijela, a prvenstveno zabranjuju se sva ubistva, sakaćenja, okrutno postupanje i mučenje u slučaju oružanog sukoba koji nema međunarodni karakter. Odredbom člana 4. stav 2. tačka a. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije garantovano je poštovanje ličnosti civilnog stanovništva, te je zabranjeno prema civilnim osobama vršenje bilo kakvog nasilja protiv života, zdravlja, fizičkog ili mentalnog ugrožavanja, zabranjeno je ubistvo, okrutno ponašanje, mučenje, sakaćenje ili bilo koji drugi oblik kazne.

U konkretnom predmetu nije sporno da je u krajem avgusta ili početkom septembra 1992. godine postojao oružani sukob između Armije BiH i Vojske R Srpske u mjestu Kućice, općina Zavidovići. Nije sporno ni da je došlo do smrtnog stradanja oštećene H Ze. Da je oštećena smrtno stradala u mjestu Kućice, može se zaključiti iz zapisnika o pregledu lica mjesta od godine, crteža lica mjesta, kao i fotodokumentacije od godine. Pored toga, zapisnik o ekshumaciji od godine, kao i crtež lica mjesta i fotodokumentacija ekshumacije od godine potvrđuje smrtno stradanje oštećene. Skeletni ostaci koji su iskopani prilikom ekshumacije, opisani su u sudsko-medicinskoj ekspertizi od godine, a što je prikazano i u fotodokumentaciji od godine. Skeletne ostatke pregledala je vještak sudske medicine Silajdžić-Brkić Sabiha, o čemu je sačinila i sudsko-medicinsko vještačenje, iz kojeg se zaključuje da je kod oštećene došlo do višestrukih preloma kostiju, a usljed vatrenog oružja ili eksplozivnog sredstva. Identifikaciju oštećene je izvršio njen sin H R1, a što je konstatovano u zapisnicima o identifikaciji i o utvrđivanju identiteta od godine. Postupak identifikacije, kao i sudsko-medicinsko vještačenje, praćeno je fotodokumentacijom. Da se zaista radi o oštećenoj H Zi, potvrđeno je, ne samo na osnovu identifikacije od strane H R, već i na osnovu DNK analize od godine, a koji nalaz je prezentiran na glavnom pretresu od strane prof. dr. Marjanović Damira. Iz DNK vještačenja vidi se da skeletni ostaci, koji su ekshumirani na lokalitetu mjesnog mezarija u selu Kućice, općina Zavidovići, potiču od biološke majke H R, odnosno da su u biološkom srodstvu nivoa majka-dijete, s vjerovatnoćom u iznosu od preko 99,9999 %.

Pored toga smrt oštećene potvrđena je i izvodom iz matične knjige umrlih od ... godine.

Dakle, nije sporno da je u kritično vrijeme došlo do smrtnog stradanja oštećene H Ze. Nije sporna ni njena identifikacija, niti srodstvo sa H R1m, jer se stradanje oštećene potvrđuje naprijed nabrojanim materijalnim dokazima.

Pored toga, o smrtnom stradanju oštećene govorili su i svjedoci K D, C.. M1, C.. Ga i K B.

Dokazi koji su provedeni tokom glavnog pretresa potvrđuju da je u kritično vrijeme, u vrijeme oružanog sukoba došlo do pogibije H Ze. Međutim, dokazi koji su sprovedeni od strane optužbe ne mogu izvan razumne sumnje potvrditi da su optuženi izvršili ubistvo oštećene, a u okviru djela za koje se terete iz oblasti međunarodnog humanitarnog prava.

Kantonalno tužilaštvo je u cilju dokazivanja izvršenja krivičnog djela od strane optuženih, saslušalo tri svjedoka, među kojima je glavni svjedok H R1. H R1 je sin ubijene oštećene. Međutim, njegovo iskazivanje se ne može izvan razumne sumnje potvrditi iskazom K Da, a niti iskazom svjedoka S Aa. Svjedok H R1 je govorio o događaju koji se desio kada je R1 imao 12 godina. U iskazivanju ovog svjedoka postoje određene dileme, a koje se odnose na sam kvalitet svjedočenja. Prethodno smo naveli da je R1 govorio o događaju koji se dogodio kada je isti imao 12 godina. Isti je u iskazu opisivao da je iz kukuruza sa udaljenosti od 50-60 m gledao optužene kako mu vode oca. Tom prilikom on je čučao u kukuruzu, a kukuruz je bio dosta visok, jer je vegetacija bila u punom izražaju. Izjavio je da je u takvoj situaciji vidio da je Rakić Ranko imao ruski dobošar i pištolj, a Rakić Željko papovku, odnosno poluautomatsku pušku. Vidio je da je Rakić Ranko pištoljem udario njegovog oca u glavu, a kada je R1va majka zavikala i molila za pomoć, Stanković Marko je rekao Ru da bježi u kukuruze, a što je R i učinio. Dalje, R1 je izjavio da je sa ocem otišao da gasi svoju kuću koja je bila zapaljena, a potom je čuo jedan pucanj. H R1 nije vidio ko je pucao u njegovu majku. Izjavio je da je vidio optužene kako idu prema brdu. Nisu smjeli odmah doći do mjesta odakle su čuli pucanj, a kada su poslije došli, vidjeli su da je H Za ubijena.

Iskazivanje svjedoka H R je dosta upitno. Upitno je zbog toga da li je mogao sa udaljenosti od 50-60 m uopšte vidjeti odvođenje oca i sve ono što je izjavio, zbog toga što je čučao u kukuruzu, koji je bio visok. Postavlja se pitanje kako je H R1, kao dijete od 12 godina, mogao znati i prepoznati vrstu oružja. Kako je mogao prepoznati i navesti da je Ranko imao dobošar i pištolj, a Željko poluautomatsku pušku „papovku“. Vrlo je interesantno kako dijete od 12 godina da prepozna navedena oružja i da se o tome precizno izjasni. Kvalitet iskaza H R dovodi se u pitanje i zbog činjenice da je R1 o događaju formalno-pravno svjedoči tek u tužilaštvu, kada daje izjavu dana godine. Dakle, H R1 o kritičnom događaju govori 21 godinu nakon događaja. Iznošenje činjenica o događaju kada je H R1 imao 12 godina, te iznošenje podataka na način kako je to učinio ovaj svjedok, interesantno je i sa aspekta što kod ovog svjedoka postoji i blaga retardacija, zbog čega je pohađao specijalnu školu, a što se vidi iz dopisa Javne ustanove Centar za socijalni rad Zenica od godine. Isto tako, iskazivanje H R dovedeno je u pitanje i sa iskazom svjedokinje odbrane C.. Gom i K Božicom, a u pogledu lokacije sa koje je gledao R1 odvođenje oca. C.. Ga je izjavila da ona nije sijala kukuruz u kritično vrijeme, odnosno u toku 1992. godine, a zbog ratnih dejstava. K B je navela da se pucalo sa svih strana, te da se zemlja nije mogla obrađivati.

Dakle, ove svjedokinje dovode u pitanje priču H R da je iz kukuruza posmatrao odvođenje, odnosno udaranje oca i sve ono što je kazao za taj događaj.

Isto tako, ovaj svjedok je kazao da je pred Sekulinom kućom vidio i njegovog oca Iliju, a odbrana je u sudski spis uložila medicinske dokaze iz kojih se vidi da je I.I.a medicinski tretiran u bolnici u Doboju, a u kritično vrijeme.

H R1 je govorio o tome kako je došao sa ocem da gasi svoju kuću. Međutim, svjedoci odbrane C.. M1 i C.. Ga navode da Rova kuća nije tada bila izgorila, pa se sa ovim svjedocima dovodi u pitanje istinitost navoda svjedoka H R, a u odnosu na paljenje kuće. Drugih dokaza nema o paljenju kuće. U konkretnom predmetu izostalo je i psihološko vještačenje H R, a na okolnosti događaja koji se desio kada je R1 imao 12 godina. Dakle, H R1 je govorio o događaju kada je imao 12 godina, kada je bio dijete i u ovakvoj situaciji bilo je neophodno izvršiti psihološko vještačenje ove osobe na okolnosti kvaliteta svjedočenja, psihološkog karaktera ličnosti, jer se radi o osobi sa blagom retardacijom, bez obzira što je H R1 saslušan kao punoljetna osoba. Vrlo je interesantno što H R1 o događaju priča nakon 21 godinu od događaja, odnosno u prvom mjesecu 2013. godine, a unutar kojeg perioda ne postoji nijedan drugi zapis o njegovoj priči, niti potvrda o istoj.

Ovakav iskaz H R tužilaštvo je imalo namjeru potvrditi iskazom svjedoka K Da. K D je saslušan od strane Državne agencije za istragu i zaštitu, a u kojem iskazu je izjavio da je od srpske vojske čuo da je Rakić Ranko ubio H Zu, ali da to nije lično vidio.

Na glavnom pretresu ovaj svjedok je osporio prednje navode, tvrdeći da to nije tačno i da on ne zna ko je ubio H Zu, ali da je učestvovao i pomogao u njenom sahranjivanju. Dakle, iskazivanje ovog svjedoka je neuvjerljivo, pa kako je na glavnom pretresu rekao da ne zna ko je ubio H Zu, ovim iskazom se ne može potvrditi priča H R, a niti izvršenje krivičnog djela od strane optuženih. Tužilaštvo je na glavnom pretresu saslušalo svjedoka S Aa na okolnosti borbenih linija koje su bile na kritičnom mjestu, kako od strane Armije BiH, tako i od strane Vojske R Srpske. Ovaj svjedok je govorio o pozicijama i položaju, kako jedne, tako i druge vojske, te je isključio bilo kakvu mogućnost djelovanja po mjestu gdje je ubijena H Za. Međutim, na drugoj strani odbrana je saslušala svjedoka C.. M1a, koji je takođe govorio o položaju borbenih linija, a kao pripadnik Gostovičkog bataljona. Ovaj svjedok je govorio o tome kako se svakodnevno pucalo, svakodnevno su bila borbena dejstva, te je izjavio da je postojala mogućnost da je H Za ubijena i slučajnim metkom, a i u međusobnoj razmjeni vatre. Pored toga, o tome je govorila i C.. Ga, kao svjedokinja odbrane. Ova svjedokinja je izjavila da je čula kako je Za poginula u razmjeni vatre. Govorila je i o tome kako je H R kod nje svratio na kafu, da je plakao što mu je poginula žena, ali nije govorio na koji način.

Svjedokinja odbrane K B je radila u vojničkoj kuhinji gdje se hranio H R. Ova svjedokinja takođe zaključuje da je Za ubijena u razmjeni vatre, kao i mnogi drugi na tom prostoru.

Pored toga, iz pročitanoog iskaza svjedoka R.D.a od 11.06.2013. godine, a kao dokaza odbrane, vidi se da je H R ovom svjedoku rekao da mu je žena poginula od snajperiste, a isti je zajedno sa K Dom pomogao Ru da se Za sahrani.

Analizirajući prednje dokaze, na Aa da je optužba u svakom slučaju trebala sprovesti balističko vojno vještačenje, a na okolnosti borbenih linija, te mogućnosti borbenog djelovanja na mjesto gdje je smrtno stradala oštećena H Za.

Nije dovoljno što je tužilaštvo na glavnom pretresu saslušalo samo S Aa, već je trebalo provesti prednje vještačenje, a naročito zbog činjenice što svjedoci odbrane, a koji su naprijed navedeni, iznose potpuno drugačije navode u pogledu borbenog djelovanja, te mogućnosti stradanja oštećene.

Pored toga, bilo je neophodno provesti i balističko vještačenje odjeće. Iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine dr. Silajdžić Brkić Sabihe vide se povrede koje je zadobila oštećena, a što se povezuju sa djelovanjem vatrenog oružja ili eksplozivnog sredstva. Da bi se bilo šta utvrdilo u pogledu stradanja oštećene, vještak balističar je trebao provjestačiti odjeću koja je nađena prilikom ekshumacije na skeletnim ostacima H Ze. Na stražnjoj desnoj polovini bluze pronađen je okrugao rupast defekt promjera 0,8 x 0,5 cm. U ovakvoj situaciji bilo je neophodno da se balističar odredi o vrsti vatrenog oružja koje je djelovalo na oštećenu.

Dakle, izostankom prednjih vještačenja ne može se jasno kazati da li je oštećena ubijena iz neposredne blizine ili pak u razmjeni vatre, odnosno slučajnim metkom. Ni naknadni izlazak na lice mjesta, radi pregleda terena od strane policije, kao ni fotodokumentacija s tog pregleda, ni crtež lica mjesta, ne mogu sami za sebe raščistiti pitanje borbenih linija, niti borbenog djelovanja po kritičnom mjestu, odnosno mjestu gdje je nastradala oštećena.

Nasuprot navodima H R, odbrana drugooptuženog je na glavnom pretresu saslušala svjedoke O. V.a, I.S. i P.Z., a na okolnosti boravka optuženog Rakić Željka u Saveznoj Republici Njemačkoj. Prednji svjedoci su u kritično vrijeme boravili u SR Njemačkoj, te su u svojim iskAa naveli da je optuženi Rakić Željko u vrijeme izvršenja djela bio u SR Njemačkoj na radu, te da nije dolazio na područje opštine Zavidovići. Iskazivanjem ovih svjedoka dovedeno je u pitanje svjedočenje H R, a u odnosu na drugooptuženog, a naročito zbog činjenice što nijedan drugi dokaz ne potvrđuje iskazivanje H R.

Takođe i svjedokinja C.. Ga je u svom iskazu izjavila da poznaje Rakić Ranka koji je bio matičar u selu, dok je njegov sin Željko u 1992. godini pobjegao u Njemačku.

U cilju provjere prednjih navoda, ovaj sud je je zamolnicom zatražio od nadležnih organa u SR Njemačkoj da se izvrši provjera boravka optuženog Rakić Željka u SR Njemačkoj.

Iz note Ministarstva vanjskih poslova SR Njemačke, broj: ... od godine vidi se da je nadležna policija u SR Njemačkoj izvršila provjeru boravka Rakić Željka u toj državi u periodu avgust/septembar 1992. godine, ali da nije moguće dokazati boravak Rakić Željka u SR Njemačkoj. Ova nota ne daje jasan odgovor da li je zaista optuženi Rakić Željko boravio u SR Njemačkoj, jer u istoj nije precizno navedeno da li je boravio ili ne, već samo da se ne može dokazati boravak u toj državi, pa kada se ova nota poveže sa iskAa svjedoka odbrane, zaista se dovodi u pitanje iskazivanje H R, a u odnosu na optuženog Rakić Željka kao izvršioca.

Tužilaštvo je izvršilo prepoznavanje optuženog putem fotografija, a od strane svjedoka H R, a o čemu su sačinjena tri zapisnika o prepoznavanju od ... godine, kao i fotodokumentacija od godine.

Odbrana je prigovorila u odnosu na ove dokaze, tvrdeći da je radnja prepoznavanja nezakonita, odnosno da nije izvršena u skladu sa odredbom člana 99. stav 3. ZKP FBiH. Ovaj sud navodi da je odbrana ispravno prigovorila na zakonitost ove radnje, jer je tužilaštvo, bez opravdanog razloga, izvršilo prepoznavanje optuženih putem fotografija, a ne prepoznavanja lica, a kako to definiše prednja odredba.

Odredbom člana 99. stav 3. ZKP FBiH propisano je da će se, ako je potrebno da se utvrdi poznaje li svjedok osobu ili predmet, izvršiti prepoznavanje, s tim da će se tražiti od svjedoka prvo da opiše lica i da nav ede znakove po kojima razlikuje lica, odnosno predmete, nakon čega će se lica

pokazati radi prepoznavanja i to zajedno sa drugim nepoznatim licima, a ako se radi o predmetima, onda se vrši prepoznavanje sa predmetima iste vrste.

Odredbom člana 99. tačka 4. ZKP FBiH propisano je, ako prepoznavanje nije moguće, u skladu sa prethodnom odredbom, prepoznavanje će se vršiti na osnovu fotografija osoba ili predmeta postavljenim među fotografijama, svjedoku nepoznatih osoba ili predmeta iste vrste.

Dakle, odbrana je opravdano ukazala na nezakonitost prednjih navoda, jer nije bilo razloga da se ne vrši direktno prepoznavanje lica. Tužilaštvo je u konkretnom predmetu trebalo prvo sprovesti prepoznavanje lica u skladu sa odredbom člana 99. stav 3. ZKP FBiH, jer su optuženi dostupni državnim organima, nastanjeni su u općini Modriča, a ako prepoznavanje lica ne bi išlo direktnim putem, onda se tek moglo pristupiti prepoznavanju putem fotografija, s tim da je obaveza postupajućeg tužioca da napravi izvještaj o tome zbog čega nije moguće izvršiti direktnu radnju prepoznavanja. Pored toga, ovaj sud smatra da je radnja prepoznavanja urađena na štetu odbrane, jer radnje prepoznavanja optuženih prilikom fotografija nije bio prisutan branilac Petrušić Anto. Iz zapisnika o saslušanju optuženih od ... godine (zapisnici za Rakić Ranka i Stanković Marka) vidi se da su isti imali branioca Petrušić Antu prilikom ispitivanja u tužilaštvu, a što je prije radnje prepoznavanja koja je izvršena narednog mjeseca, tj. ... godine.

Pošto je odbrana svojim dokazima dovela u pitanje svjedočenje H R, a kako je to naprijed obrazloženo, kako priča H R o ubistvu majke od strane optuženih, nije potvrđena izvanrazumne sumnje nijednim tužilačkim dokazom, kako je nedopustivo da se krivična odgovornost za veoma ozbiljna i teška krivična djela, kao što su djela protiv međunarodnog humanitarnog prava temelji na iskazu jednog svjedoka, ovaj sud nalazi da tužilaštvo na nesumnjiv način nije dokazalo izvršenje krivičnog djela od strane optuženih, radi čega je sud donio oslobađajuću presudu, a na osnovu člana 299. tačka c. ZKP FBiH.

S obzirom da su optuženi oslobođeni od optužbe, oštećeni H R1 se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na parnični postupak, a shodno članu 212. stav 4. ZKP FBiH.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a shodno članu 203. stav 1. ZKP FBiH.

Zapisničar

Predsjednik vijeća

Telalović Jela

Maličbegović Enes

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude, dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu FBiH, u roku od 15 dana, od dana prijema iste, a putem ovog suda.